

RØDE STJERNE

MEDLEMSAVIS FOR TRONDHEIM SUF. ÅRGANG 1 NR. 3

PRIS KR. 0,50

INNHold:

1. LEDER s.2
2. VIKTIGE BREV FRA
SENTRALSTYRET s.3-s.7
3. RAPPORT OM SALG AV KLASSEKAMPEN
s.8
4. INGEN SLUTT PÅ LIBERALISMEN PÅ SUF HUSET s.9
5. BIAFRA s.10-s.11

LEDER.

1. For ca. 10 dager sia tok Kopreitan-Bygstad-Svein Johansen-folka i Oslo et stygt initiativ som kunne ha ødelagt mye av det nitidige arbeidet som drives på grunnplanet i de sosialistiske arbeids- og studiegruppene i Norge.

Et skriv, undertekna av 25 (SF-ere og folk som er utmeldt av SF), ble sendt ut til en god del "kjente personer" på venstrefløya i Norge. Her i Trondheim fikk S. [redacted], L.K. [redacted] en og S. [redacted] n dette skrivet. Skrivet inneholdt ei innkalling til en landskonferanse for sosialister i pinsa. Kopreitan & co's initiativ besto altså i å innkalle til landskonferanse, og legg merke til at det ikke ble innkalt gjennom de sosialistiske arbeids- og studiegruppene, men gjennom privatpersoner. Til tross for at både Kopreitan og Svein Johansen er med i samordningsrådet for de sosialistiske arbeids- og studiegruppene, prøvde de altså ikke å innkalle disse grunnplan-gruppene til landskonferanse, men trenerte gruppene og gikk veien om enkeltpersoner for å innkalle til landskonferanse, for sosialister.

For å forstå denne landskonferansens karakter, er det nødvendig, både å undersøke innkallinga til konferansen, og undersøke den politiske linja, den politiske karakteren til initiativtakerna. Fra innkallinga siterer vi: "Nytten av en konferanse er innlysende. Vi er nå blitt en tallrik flokk sosialister som går på politisk "tomgang", fordi vi ikke finner det riktig eller nyttig å bruke våre krefter i SF, og fordi vi er for gamle til å være medlemmer i SUF. En samling av disse kreftene (vår understreking) ville selvsagt bety en vesentlig oppfrisking av det radikale initiativ, særlig hvis konferansen kunne resultere i et minimum av organisert sammenslutning. Derimot mener vi at det foreløpig ikke ville være riktig å gå til stiftelse av noe nytt parti." (sitert slutt).

Sjøl om disse folka sier til slutt at de ikke er for stifting av et politisk parti, er det opplagt i den retninga initiativet deres går. Etter at grunnplan-gruppene knapt har starta det langsiktige og seige arbeidet sitt med sikte på å skape et revolusjonært klassekampparti, innkaller Kopreitan & co til landskonferanse, fordi de går på "politisk tomgang" og fordi de ikke kan bruke kreftene sine noe sted, "verken i SF eller SUF". (Dette er i hvert fall nesten ipakt med sannheten, bortsett fra at Kopreitan har jobba litt i SF etter SF-landsmøtet). Ellers er det riktig at Kopreitan & co går på politisk "tomgang", verken Kopreitan, S. Johansen eller Bygstad har jobba på grunnplanet, i de sosialistiske arbeids- og studiegruppene i Oslo. Dette er folk som har en småborgerlig politisk karakter, fordi de ikke innser viktigheten av å jobbe grundig og samvittighetsfullt på grunnplanet, fordi de ikke innser viktigheten av å forene deltakerne i arbeidsgruppene på marxismen-leninismen-Mao Tsetung tenkings ideologiske grunnlag før det lages en landsomfattende organisatorisk samling, fordi de derfor heller ikke forstår nødvendigheten av grundige ideologiske studier, kombinert med praktisk arbeid i klassekampen, på grunnplanet.

Ut fra dette er det en brå ting at de fleste sosialistiske arbeids- og studiegruppene ilandet har tatt klar avstand ^{til} denne "private" landskonferansen. Grunnplan-gruppene holder riktig kurs, det manifesterer seg også enda mer i at mange av dem nå har vedtatt å bryte all kontakt med det såkalte samordningsrådet (der Svein Johansen og Kopreitan sitter), og for ettertida bruke arbeidsgruppa i Bergen som samordningsråd. Dermed isolerer en slike borgerlige folk som Kopreitan og S. Johansen, setter dem utafør ledelsen og tvinger dem til å jobbe på grunnplanet dersom de vil ha noen videre innflytelse på utviklinga i arbeidsgruppene.

Vi håper og tror at Kopreitan & co's landskonferanse aldri får noe mer enn en reint privat karakter. Konferansen er i virkeligheten dødsdømt på forhånd, fordi den representerer en feilaktig måte å drive politisk arbeid på. Likedan som det danske VS er den født råtten.

Einar Br [redacted] etn

VIKTIG BREV FRA SENTRA STYRET.

Kamerater.

På grunn av riktig kritikk som har kommet fra kamerater i forbundet har Sentralstyret besluttet å stoppe utfordreraksjonen. Dette fordi det på lengre sikt ville bety at vi blotla hele medlemsmassen og sympatisører for etterretningspolitiet i og med at navnene skulle skrives bak på girotalongen. Aksjonen stoppes på den måten at utfordringer ikke blir sendt videre fra vår side. SUF's drift og investering er i høy grad avhengig av økonomiske bidrag fra alle kamerater i forbundet utover kontingenten som bare utgjør en forsvinnende liten del av våre nødvendige inntektskilder.

Sentralstyret har besluttet å gå til anskaffelse av en IBM Composer. Dette er en helt nødvendig investering dersom vårt trykkeri skal kunne utvikle seg til å bli en inntektskilde for forbundet på lengre sikt. Se forøvrig eget vedlegg.

Den koster kr. 36.000,-. Den skal kjøpes på avbetaling, men for å sikre oss og våre tidligere investeringer har vi besluttet at hele beløpet kr. 36000 skal innsamles innen 15 sept. -69. Allerede i juli må vi ut med ca.

14.000 kr. til denne komposeren, og dette betyr at laga må sette i gang straks og sende inn oppgjør hver måned. Tallongen merkes "36.000" og beløpene gireres til SUF, box 6159, Etterstad, Oslo 6. PG 20 06 15. Det er viktig at lagafår et fast grep om aksjonen allerede fra starten av. Videre bør alle laga som skylder SUF penger, forsøke med alle midler å kvitte seg med denne gjelden.

Beløpet kr. 36.000 er fordelt på laga etter antatt medlemsmasse og styrke. Fordelinga viser at Trondheim SUF bør skaffe kr. 3500,- INVEN 15 sept. -69. Dog bør minst halvparten av beløpet være skaffa innen 1. aug. -69. Diskuter på lagsmøte hvordan aksjoner skal holdes i gang i sommerferien.

Bernt [redacted] ng.
Kasserer i Sentr. styre

Vedlegg til Sentralstyrets skriv.
Kamerater.

Framstillinga av satsen til våre trykksaker-aviser, løpesedler, brosjyver, hefter, osv. - har i den siste tida vært et hovedspørsmål for trykkerigruppa her i Oslo, på bakgrunn av utilstrekkeligheten av den nåværende metoden. Til nå har alle våre trykksaker blitt satt på forskjellige typer vanelige elektriske kontorskrivemaskiner, og er seinere blitt forminska ned-ofte altfor mye, sånn at vi har fått klager over at det er for vanskelig å lese. Poenget er ikke at skriften egentlig har vært for liten, men at skrifttypene har vært typografisk dårlige. - når de blir forminska vil det bli vanskeligere å lese linjene, ikke fordi skriften er for liten, men fordi bokstavene ikke tydelig danner noen linje, det blir vanskeligere å følge linja (jfr. vanelige dagsaviser-der er skriften vesentlig mindre enn den vi har brukt, men likevel langt mer lettlest.)

En annen grunn til at satsframstillinga måtte vurderes, var at de økte opplagene, og først og framst utgivelsen av Klassekampen førte med seg behovet for en billig utsendelsesmåte. Og en slik ~~måte~~ måte finnes - man kan opprette avtale med postverket om forsendelse av aviser og tidsskrifter til en såkalt Bladporto - som ligger langt under vanelig porto. En forutsetning fra postverkets side er imidlertid at trykksakene er typografisk fagmessig satt og trykt. Trykkinga er ikke noe problem, men satsframstillinga holder ikke. Postverket kastet et halvt øye på Klassekampen, og konstaterte at det ikke gikk med bladporto, - pga. settingen. Det som må til er skrifttyper med vanelige typografiske kvalifikasjoner, og spalter med rett høyremarg, dvs. alle linjene er like lange. Resultatet av de under søkelser trykkerigruppa gjorde, var at den overlegent billigste metode for tilfredsstillende satsframstilling er med en IBM Composer, en

settemaskin for offset-sats til en pris av nesten 40.000,- kroner. En IBM Composer gir fullverdig sats, rett høyremarg og en rekke andre tekniske fordeler. Vi kan produsere langt bedre trykksaker enn nå- alle veit hvor mye bare en sånn ting som ordentlige spalter har å si. Vi kan gå ned i skriftstørrelse, men samtidig øke lesbarheten, det vil si mer stoff på samme sideantall, dvs. spare godt inn på papir, plater og trykking.

En annen viktig ting i denne forbindelse er at skal vi kunne ta kommersielle oppdrag, -det har vi kapasitet til, og det vil på lengre sikt bli en livskraftig inntektskilde for forbundet, -så er en slik investering ikke til å komme utenom.

Dette er noen av grunnene til at en IBM Composer nå er bestilt. Og det er igjen grunnen til denne oppfordring til økonomisk støtte.

Mons F [REDACTED]

"Folk må tilpasse sin tenking til de endrede forhold. Selvsagt bør ingen fare avsted i vill fantasiflukt, eller utarbeide planer som den objektive situasjon ikke krever, eller strekke seg etter noe som er umulig. Problemet idag består imidlertid i at den høyreinnstilte konservative tenkingen har en skadelig innvirkning på mange områder og forhindrer at arbeidet på disse områdene holder tritt med den objektive situasjons utvikling. Problemet idag består i at mange folk anser det for å være umulig å gjennomføre ting som kunne la seg gjennomføre hvis de bare anstremte seg."

Kamerat MAO TSETUNG.

PRESSEMELDING.

Brev til Oslo Forliksråd.

Forliksklage

Sosialistisk Ungdomsforbund saksøker herved rektor Bertel Björvik, Manglerud skole, etter straffeloven §246 og §247.

Grunngiving:

a. Rektor Björvik uttalte i et intervju med Arbeiderbladet 11/3 1969: "SUF-medlemmet opplyste bare at SUF stod bak, og at organisasjonen setter streng straff for den som röper noe." ...Hva hvet jeg. Korporlig avstraffing kanskje, jeg kan bare gjenta hva SUF-medlemmet sa" (Vedlegg) Dette er etter hva vi kan se en grov æreskrenkelse mot Sosialistisk Ungdomsforbund.

b. Oslo/Akershus SUF sendte samme dag åpent brev til pressa og ba Björvik offentlig å trekke beskyldningen tilbake. (Vedlegg)

c. Björvik har ikke trukket beskyldningen tilbake, og vi finner det derfor nödvendig å saksøke rektor Bertel Björvik pga. de følger dette har fått for vår organisasjon.

Vår påstand overfor saksökte:

a. Passelig straff

b. Oppreisning på 20 000 kroner

c. Uttalelsen kjennes död og makteslös

Vi forlanger at Oslo Forliksråd behandler denne saka så hurtig som mulig.

For saksökeren Sosialistisk Ungdomsforbund

Sigmund G [REDACTED] (sign.)

form.

Kommentar fra Sentralstyret på siste side.

INSTRUKS FOR SUF-ERE SOM SKAL JOBBE I SOMMERFERIEN

FOR STUDENTER OG SKOLEELEVER ER TIDA SNART KOMMET FOR Å TA SEG SOMMER-JOBB. SOMMERJOBBA MÅ SELVSAGT BRUKES TIL Å DRIVE POLITISK ARBEID. VEDTAKA FRA SUFs FAGLIGE LANDSKONFERANSE I TRONDHEIM DER DET BLANT ANNET HETER: "INGEN SUFER MÅ PÅ SIN ARBEIDSPASS ELLER I SIN KLUBB OPTRE SOM PRIVATPERSON." DETTE GJELDER SELVSAGT OGSÅ FOR KAMERATER SOM TAR MIDLERTIDIG ARBEID.

HVOR BØR SUFERE JOBBE I SOMMERFERIEN -HELST I ET MANULLT YRKE, OG HELST PÅ STEDER DER DET ER MANGE ANSATTE. DET ER BEDRE Å JOBBE PÅ JERN-VERKET I MO I RANA ENN SOM BREFØRER PÅ SVARTISEN.

PRAT POLITIKK PÅ JOBBEN. TA GJERNE OPP KONKRETE TING SOM STREIKERETTEN', tariffoppgjøret, RASJONALISERING, TIDS-OGARBEIDSTUDIER, PRØSSTIGNINGA' MOMSEN, OVERTID, SKIFTARBEID, PAMPEVESENET I LO, KLASSESAMARBEIDET, ETC... (ALLE BØR HA LEST "INSTRUKS FOR SUF-LAGASMEDLEMMER I DET FAGLIGE ARBEID") -TRYKT SAMMEN MED DEN POLITISKE PLATTFORMA.)

FINN UT HVEM SOM ER PROGRESSIVE OG HVEM SOM ER SUF-SYMPATISØRER. SEND EN RAPPORT OM DETTE TIL DET LOKALE SUF-LAGET OG SENTRÅLE FAGLIGE UTVALG. SELG "KLASSEKAMPEN" PÅ JOBBEN. DISKUTER INNHOLDET MED ARBEIDERNE. TEGN ABONNEMENTER. SKAFF KOMISJONÆRER OG KORRESPONDENTER. VÆR KORRESPONDENT SJØL I DEN TIDA DU JOBBER.

DEL UT SUF-MATERIELL.

SETT DEG INN I FAGLIGE PROBLEMER. GÅ IGJENNOM DEN FAGLIGE STUDIE-SIRKELEN. DESSUTEN KOMMER DET EN BULLETIN OM RASJONALISERING. DEN VIL FORHÅPENTLIGVIS VÆRE KLAR 1. JUNI.

ORGANISER DEG. DETTE KAN OFTE VÆRE VANSKELIG FOR FOLK SOM BARE JOBBER I SOMMERFERIEN, MEN VI HAR ERFARING FRA AT KAMERATER SOM HAR MAST OG MAST TIL SLUTT HAR FÅTT MEDLEMSSKAP. SØRG FOR Å HOLDE MEDLEMSSKAPET I ORDEN ETTER AT DU SLUTTER JOBBEN. DU KAN FÅ FRIMERKER, DVS. AT DU FÅR GRATISMEDLEMSSKAP MED ALLE RETTIGHETER.

VI HAR MANGE EKSEMPLER PÅ AT SUFERE SOM ER MIDLERTIDIG ANSATT HAR KLART Å GJØRE EN GOD JOBB PÅ SIN ARBEIDSPASS. DET KAN OGSÅ DU GJØRE. LES DENNE INSTRUKSEN NØYE OG FORSØK Å HANDLE I SAMSVAR MED DEN.

LENGE LEVE SEIEREN I KLASSEKAMPEN!

MARXIST-LENINISTISK HILSEN FAGLIG UTVALG (sent. styre.)

BREV FRA FAGLIG UTVALG.

Sosialistisk Ungdomsforbund
Faglig Utvalg
Boks 6159, Etterstad.
OSLO 6.

Oslo 7/5-69

Til: laga.

Kamerater!

Dette gjelder barnehave-lærerstreiken.

Faglig utvalg har tidligere sendt ut en resolusjon til støtte for barnehave-lærernes kamp for anstendige lønnsvilkår. Sammen med faglig studentfront i Oslo har senere faglig utvalg sendt ut en oppfordring til daghjelpere og barnepleiersker om å støtte solidarisk opp om barnehave-lærernes kamp ved å ikke ta imot barn ved institusjonene så lenge streiken varer.

Det som har skjedd, i hvertfall i Oslo, er jo nemlig det at en god del barnehager og daghem holdes åpne ved hjelp av det personale som ikke er i streik, nemlig daghjelperne og barnepleierskene. Dette personalet har tatt det meget ille opp at dette har blitt stemlet som streikebryteri. Det er en meget uheldig at personalet ved disse arbeidsplassene på denne måten splittes opp og kommer i motsetningsforhold til hverandre, istedet for å stå solidarisk sammen i kampen for bedre arbeidsforhold.

De som i første rekke må anklages for dette er myndighetene, først og framst by-og herredsforbundet, som har organisert streikebryteri i stor stil. Men også Norsk Kommuneforbund, der en stor del av daghjelperne er organisert, må kritiseres hardt for ikke å ha tatt en klar stilling i denne saka.

Faglig utvalg har derfor gått til spredning av en løpeseddel som behandler dette forholdet, den er blitt spredd ved barnehager og daghjem som holdes åpne. Innholdet i denne løpeseddelen er ~~gødkkjent~~ SUFs standpunkt i denne saka, og bør være kjent for alle medlemmene. Vedlagt følger et eksemplar av løpeseddelen.

Faglig utvalg har ikke oversikt over i hvor stor grad barnehagene utover landet holdes åpne ved hjelp av daghjelper og barnepleiersker. Vi ber derfor laga i den utsrteking de er stand til det, om å rapportere til oss om dette evt. bør laga overveie en liknende løpeseddelskriving som den som er foretatt i Oslo.

M-L-Hilsen
For faglig utvalg
Viktor S. [redacted]
sekr.

LØPESELDEL OM BARNEHAGELÆRERSTREIKEN FRA SUFs FAGLIE UTVALG.

BARNEHAGELÆRERNE, DAGHJELPERNE, BARNEPLEIERSKENE, PRAKTIKANTENE OG FORELDRENE HAR FELLES INTERESSER.

TIL FELLES KAMP MOT MYNDIGHETENES REAKSJONÆRE HOLDNING.

Alt personalet ved barnehager og daghjem har felles interesser i å skape bedre forhold på disse arbeidsplassene. Dette kan bare oppnås ved en samlet og klar tilbakevisning av arbeidsgivernes og myndighetenes syn som går ut på at daginstitusjonene er et sted der foreldrene kan "parkere" barna mens de er ute og jobber. Institusjonene blir i følge dette redusert til et redskap for kapitaleierne til å skaffe billigere arbeidskraft. Ut fra denne reaksjonære innstillinga er det klart at man forsøker å holde drifta av barnehager og daghjem så billig som mulig på bekostning av de ansatte.

Nettopp denne innstillinga har tydelig kommet til uttrykk under den nåværende barnehagelærerstreiken. Allerde før barnehagelærerne kom ut i åpen konflikt, uttalte by-og herredsforbundet at barnehagene og daghjemmene burde kunne holdes åpne som barneparkeringer ved hjelp av det personalet som ikke var direkte berørt av streiken. I god tid ble altså barnehagelærerne møtt med truselen om at en streik fra deres side ville bli møtt med organiserte tiltak fra myndighetenes side for at den skulle bli virkningsløs.

I et brev til foreldrene fra Oslo kommunes sosialrådmann, Hans Cappelen heter det: "Under arbeidsstansen vil kommunen ved hjelp av det personalet som ikke har nedlagt arbeidet ettablere en begrenset barneparkering for de barn som er opptatt ved de kommunale daginstitusjoner der dette er mulig og hvor det viser seg nødvendig av hensyn til forsørgere som arbeider utenfor hjemmet."

Dette har ført til at de ulike arbeidsgrupper ved barnehager og daghjem splittes opp og kommer i motsetningsforhold til hverandre. Dette må forhindres. Bare en samlet opptreden fra alle de ansatte kan sikre gode arbeidsforhold ved disse arbeidsplassene.

I et brev fra Norsk Kommuneforbund til medlemmer av forbundet som er beskjeftiget ved Oslo kommunes daginstitusjoner heter det: "De streikendes arbeidsområde må respekteres fullt ut. Våre medlemmer må kunne utføre det arbeid de til vanlig utfører og må overhodet ikke ta noe arbeid som tidligere ble utført av en som er i streik."

17
Dette kan bety følgende : barn kan ikke taes inn på barnehagene og dag--
institusjonene så lenge streiken varer. Bare på den måten kan de streik-
endes arbeidsområder respekteres fullt ut.

Dette kan med styrke hevdes fra daghjelpenes og barnepleierskenes side.
De er i sin fulle rett og gjør det eneste riktige når de nekter å ta
imot barna på institusjonene. Dersom arbeidsgiverne godtar dette, vil
det sikre den økonomiske situasjon for de grupper som ikke er i streik
uten at de blir streikebrytere. Hvis derimot arbeidsgiverne nekter å
godta dette, er det betrakte som lock out og altså en utvidelse av
konflikten fra arbeidsgivernes side. I såfall er Norsk Kommunefor-
bund pliktig til å yte streikebidrag til de medlemmene som rammes
av lock outen.

De uorganiserte daghjelpere og barnepleiersker vil i en åpen konflikt-
situasjon stå forsvarsløse, samtidig som en lav organisasjonsprosent
vil svekke hele personalets stilling. En naturlig oppfordring må derfor
være at alle organiserer seg.

Denne konflikten gjelder ikke bare lønnsøkning og bedre forhold for
barnehagelærerne. Makter disse å kjempe gjennom sine krav, vil det bety
en økt forståelse for den pedagogiske og sosiale betydningen av dag-
institusjoner for førskolebarn. En økt forståelse for daginstitusjonene
vil da naturligvis bety en styrkning av daghjelpenes og barnepleierskenes
stilling.

Myndighetene har forsøkt å forsvare sitt reaksjonære standpunkt ved å
henvise til foreldrene som rammes av streiken. Dette er ikk noe annet
enn hykleri. Foreldrene er ikke tjent med myndighetenes reaksjonære h
handlemåte. Derimot har foreldrene og de ansatte ved barnehageinstitu-
sjonene felles interesser: bedre lønsforhold for barnehagelærerne,
bedre rekrutering til yrket, bedre forhold mellom barna og foreldrene.
Foreldrene må derfor støtte opp om barnehagelærernes kamp ved å holde
barna heime så lenge streiken varer. Et lysende eksempel i så måte er
foreldrene ved Marienlyst Daghem og Småbarnstue. Fra streiken begynte
og fram til det aller siste har deboikottet barneparkeringen ved denne
daginstitusjonen. Nylig så de seg ~~med~~imidlertid nødt til å avblåse boi-
kotten, vesentligst av den grunn at kommunen sendte barn til denne dag-
institusjonen fra andre daghem der kapasiteten er sprengt!! Fordi for-
eldrene ikke mannhjamt fulte dette eksemlet og slutte solidarisk opp om
barnehagelærerne ved alle kommunens daghem, ble denne ene boikotten bare
et bidrag til å gjøre kommunens krisetiltak "vellykket". En helt annen
effekt ville det ha dersom alle foreldre over hele byen slutta opp om
aksjonen. En slik ~~ksamla~~ aksjon er det foreldrene må ta initiativet
til.

18
SLUTT SOLIDARISK OPP OM BARNEHAGELÆRERNES RETTFERDIGE KAMP!

DAGHJELPER O BARNEPLEIERSKER:
NEKT Å TA IMOT BARN SA LENGE STREIKEN VARER!

FORELDRE:
HOLD BARN HEIME UNDER STREIKEN!

SUFs faglige utvalg.

Rapport om salget av Klassekampen nr. 3. i Trondheim.

Først må jeg si at salget av Klassekampen nr.3 har vært jævla rotete lagt opp. Dessuten er rapporten om salget fra noen av cellene mangelfulle. Dette siste er for en stor del min skyld, etter som jeg i mangel av erfaring ikke vet hvor fullstendig en slik rapport bør være. For fremtida ser jeg i et hvert fall at rapportene ved siden av det rene tallmessige inneholder erfaringer fra salget. For det er vanskelig for meg å sammenfatte erfaringer fra laget bare ut ifra en bråte tall.

Den tallmessige oversikten ser slik ut:

Laget tok inn 500 eks. Av disse blei 65 stk. solgt ved løssalg på SUF-huset. Totalt gikk i første omgang altså 445 eks. ut gjennom cellene. Av disse har vi solgt 155-160 stk. ved mer eller mindre samla salgsaksjoner på dørene. Vi har også solgt 60-65 syk. til arbeidsfolk ved direkte salg til venner og bekjente. Videre har vi solgt ca. 10 stk. til studenter, 35-40 stk. til skoleungdom og vi har kjøpt 20-30 av de avisene som gikk ut gjennom cellene til oss sjøl. Dette gir et samla salg på ca. 355 eks., hvorav 215-225 til arbeidsfolk. Dessuten har 3 av cellene levert tilbake i alt 83 eks., hvorav 40 stk. har gått tilbake til cellene med henstilling om oppgjør. (Restopplaget ligger til løssalg på SUF-huset.) Ei celle har mista eller rota bort 11 eks. Dette siste må ikke gjentas. Nå, 4-5 uker etter at avisene gikk ut gjennom cellene mangler framleis oppgjør eller forklaring på hvor 66 aviser har tatt veien. Så det er muligheter for at vi har solgt 420 eks., men pr. 10/5 vet vi sikkert at bare 355 av totalt 500 aviser er solgt.

Opplegg og erfaringer fra salget:

Alle cellene har hatt en eller annen form for salgsaksjon på dørene. Men ikke alle har hatt samla aksjoner. Erfaringene viser at de cellene som har hatt samla aksjoner har hatt lettere for å få solgt og lettere for å få inn oppgjør enn de som bare har delt ut avisene til kameratene og overlatt til hver enkelt å selge de tildelte aviser. For fremtida bør derfor cellene benytte seg av samla salgsaksjoner med fastere opplegg enn hva som er benyttet til nå.

En av cellene kan rapportere at av 20 som kjøpte nr.2 var det bare 1 som kjøpte nr.3, mens ei anna celle melder om en mye bedre tendens på den måten at flere folk har kjøpt både nr.2 og nr.3. Dette er for lite til å trekke noen generelle erfaringer fra, og jeg oppfordrer alle cellene til å merke seg hvem som kjøper hvert nr. og så se hvor mange av disse som også kjøper det neste nummeret. For uten at vi har undersøkt forholda kan vi ikke trekke noen sikre slutninger. Det er ikke sikkert at det vi tror alltid er det riktige i saker som dette.

Det er kommet inn kritikk over at cellene ikke får tildelt antal aviser etter størrelsen på celleområdet. Til dette må sies at det vel er svært få celler som har undersøkt forholda så nøye at de vet at celleområdet deres er fullstendig dekket.

For fremtida håper jeg at den tallmessige delen av rapporten blir kortere og mindre rotete og uoversiktlig, og den erfaringsmessige delen bedre. Dette kan bare oppnås når alle kameratene hjelper til.

tr.heim 10/5

Edgar C [redacted]

Vi bør drive propaganda kontinuerlig ute i folket for de fakta som taler for dette framsteget i verden og den lyse framtida som ligger foran verden slik at folket kan bygge sin tiltro på seieren. Men på samme tid må vi si til folket og til våre kamerater at veien framover ikke vil bli rett og jevn. Det er framdeles mange hindringer og vansker på revolusjonens vei.

Formann Mao "Om Tsjungking-forhandlingene" 1945,

oo

INGEN ENDE PÅ LIBERIALISMEN PÅ SUF-HUSET?

Akkurat på denne tida foregår det en stor opprydnings-ominne rednings-aksjon på SUF-huset. Under ledelse av hussjefen, kamerat F. [redacted], jobber en del folk fra SUF-laget hver dag med å gjøre hovedkvarteret vårt til et så bra arbeidssted som mulig. Under arbeidet kommer vi sjølsagt over en del minnesmerker fra fortida, slik en alltid gjør under opprensning på steder med gammelmodig karakter. En del av disse minnesmerkene synes imidlertid å stamme fra ganske nær fortid, når det gjelder reinte tidsmessige forhold. Konkret er det f.eks. ikke så lenge sia Pro-Trykk trykte opp Bo Gustavsons "Arbeid og Kapital". En god del av disse heftene er også blitt solgt på SUF-huset, for 3kr. stykket. Jeg kan sjøl huske tilfeller i den aller siste tida der folk har kjøpt hetet, og betalt 3kr. i ei pappeske for "Arbeid og Kapital". Men når vi under opprydning skal tømme eska for penger, inneholder den 15 øre. Lagskassereren har ikke tømt eska i det siste.

Ingen må tru at dette er et enestående tilfelle. I alle betalingsskasser på SUF-huset er forholda likedan. Men dette viser i hvert fall klart at tjuveri langt langt fra er noe tilbakelagt stadium innafor laget, sånn som jeg tidligere har trudd. Dette tilfellet viser altså at laget langt fra har greid å dra bakbeina ut av den småborgelige sumpen det tidligere lå ned-sunket i, at laget langt fra er så politisk framskredent som andre ting kanskje kan tyde på.

Kamerater! Tjuveri er ein rein borgerlig foreteelse. Det er nettopp borgerskapet som har satt i system og lovfesta tjuveri av fruktene av folkets arbeid og slit. Vi kommunister tar ikke så mye som en nål og tråd fra folket, og sjølsagt heller ikke fra vår egen organisasjon. Vi kan umulig gå til det sosialistiske arbeidet med ei ærlig og skikkelig innstilling dersom vi praktiserer tjuveri fra organisasjonen eller fra folket. Som MAO sier: "Vi kommunister er til for å tjene folket." og vi har bruk for mest mulig slagkraftig organisasjon dersom vi skal greie å lede klassekampen etter som den trappes oppover, mot den sosialistiske revolusjonen. Og hvorfor er vi for sosialismen og kommunismen? Jo, fordi vi vil tjene folket, fordi vi vil hjelpe folket til å kvitte seg med alle kapitalistiske utsugere.

Dette er den kommunistiske innstillingen, og den kan ikke på noe vis forenes forenes med borgelig praktisering av tjuveri fra organisasjonen eller folket.

For framtida må tjuveri behandles hardt og påpasselig, og alle kamerater må vise kommunistisk ærvæenhet og disiplin for å hindre slike borgerlige fenomener. For framtida bør tjuveri taes opp på medlemsmøte, på en fullstendig åpen måte.

E.B.

SUF saksøker - - - forts. fra s. 12

mest konsekvente talsmenn for elevenes interesser, og lærerne skal skremmes til å bli fascismens håndtlangere. Det er bemerkelsesverdig at utspillene i pressa kommer hver gang motstanden flammer opp på Manglerud og rektor begår overgrep. I den seineste tida har 5 elever på Manglerud blitt bortvist av politiske årsaker, flere er trua med politianmeldelser, fengsel og utvisninger, skoleavisa er inndratt, elevtilstelninger er flere ganger avlyst av rektor og andre provokasjoner er blitt satt i verk mot elever som tør komme med kritikk av skoleledelsen.

Elever og arbeidsfolk har bare ett våpen mot den harde undertrykkelsen som nå setter inn på skolene: De må reise seg til organisert kamp for sine interesser. De må smi en sterk felles front. Lærerne må slutte seg til denne fronten. Til kamp mot fascismen i skolen!

SUFs sentralstyre

BIAFRA.

EN HISTORIKK AV TORBJØRN F [REDACTED]

Tre av imperialismens viktigste kjennetegn: kapital-konsentrasjon og kapitaleksport og som en logisk konsekvens av dette: glubskhet - kommer klart til syne i krigen Biafra-Nigeria:

Shell-BP har en total omsetning på 10 milliarder dollar pr. år - tre ganger større enn Nigerias totale nasjonalbudsjett. Dette selskapet har sammen med andre vestlige oljeselskaper investert over 1 milliard dollar i Nigeria. Hvorfor? Fordi Nigeria har verdens mest ekspansive oljeindustri. Bare i 1966 økte produksjonen med 53% fra året før. England får 10% av oljen sin fra Nigeria og planlegger nå (etter at oljekildene igjen er kommet under Lagosregjeringens kontroll) å utvide importen til 25%.

Skal vi forstå et problem å kunne løse det, må vi kjenne dets tidligere historie - dets bakenforliggende årsak. - Nigeria er et produkt av britisk imperialisme i det forrige århundre. I 1861 okkuperte britene byen Lagos, et gammelt handelssenter, og gjorde det til koloni. Siden utvidet de sitt herredømme til å omfatte kystområdet mellom Lagos og Kamerun, et område som ble gjort til protektorat ved århundredskiftet. Stor områder inne i landet ble samtidig stilt under britisk overhøyhet. Disse ulike delene, som nasjonalt, kulturellt og sosialt viste store forskjeller, ble i 1914 føyd sammen til en administrativ enhet som idag utgjør Nigeria.

Arsakene til koloniseringa var på den ene sida at kapitalismen hadde nådd sitt siste og høyeste stadium - imperialismen, på den andre sida Nigerias rike mineralforekomster (uran, kull og tinn), gummi og olje som de kapitalistiske landene i Europa ville ha klos i.

Forut for framstillinga av vanlig olje gikk en rik palmeoljeproduksjon. Britenes interesser møtter her vold - som motstand fra de mektige Ibo-handelsmennene (iboene utgjør en av de tre hovedstammene i Nigeria. De to andre er Yoruba- og Hausse-Fulani-stammen.) som var veletablerte som mellommenn mellom plantasjeeierne og de hvit avtagene. Denne konflikten løste seg opp ved at britene fikk hånd om oljeproduksjonen og iboene kontrollen over Nigerias administrasjon. Iboene høstet altså enkelte fordeler av koloniseringa: De fikk utdanning og ble dermed i stand

til å bryte ut av den tradisjonelle stammestrukturen. Administrasjonsarbeidet bød dessuten på store økonomiske fordeler. At iboene derfor ble en utdannet overklasse la mye av grunnlaget for den videre konflikten.

Nigerias annen oljeperiode begynte i 1953 da vestlige firmaer fant at landet kunne utbygges til vanlig oljedrift etterat de hadde planlagt og utforsket i over tjue år. Suez-krisa i 1956 bragte fortlgang i dette arbeidet da man fryktet at stigende arabisk nasjonalisme kunne sette deres interesser der i fare i framtida.

I 1960 framsto Nigeria som en "selvstendig" stat ved en føderasjon av landets tre hovedstammer, grovt sett iboene i øst, yorubastammen i vest og haussa-fulanistammen

i den nordlige regionen. Haussa-fulaniene, som utgjorde 30 av Nigerias 58 millioner innbyggere, oppnådde en dominerende posisjon i ledelsen.

Men denne enheten skulle ikke vare lenge. Bomben sprang i januar 1966. Etter at en omfattende valgsvindel var avslørt i 1964 og etter at korrupsjon og vanstell i ledelsen var blitt kjent, tok en del unge ibo-generaler med Aguiyi Ironsi i spissen makta ved et kupp. Det nye styret forsøkte å bryte ned det tilstivne feydalvesenet og pålegge oljeselskapene høyere skatter. Med de store interessene som her sto på spill (Gulf alene produserte 50 000 tønner olje om dagen), måtte dette føre til en ny maktkamp.

Motkuppet kom knapt et halvt år seinere, ledet av den nåværende nigerianske regjeringssjefen, Gowon. Dermed hadde nordregionen igjen tatt makta i sentraladministrasjonen. Det nye styret nøyde seg ikke bare med å hive ut de fire hundre iboene som hadde etablert seg i regjeringsposisjon. I september/oktober begynte massemyrderiene av iboer som bodde i nordregionen, noe som gjorde til en katastrofale flukten av to millioner mennesker inn i østregionen.

Men general Gowon fikk det ikke noe lettere med oljeselskapene enn forgjengerne. Med den makt deres kapital medførte kunne de langt på vei bestemme den politiske utviklinga i landet. - Mesteparten av oljen ble framstilt øst i landet. Ved å la oljeavgiften gå i den biafranske lokalregjeringss kasse, ble det skapt en økonomisk motsetning i Nigeria. Slått sammen med de tidligere nevnte politiske, nasjonale, kulturelle og sosiale motsetninger, førte dette til at Biafra proklamerte sin uavhengighet overfor Nigeria 30. mai 1967.

En konkret historisk analyse av Biafra-spørsmålet lar altså ingen være i tvil om at Biafras uavhengighetserklæring var unngåelig. Den biafranske revolusjon er folkets revolusjon i den tidligere nigerianske østregionen mot rasisme, undertrykking, urettferdighet, og den betød sammenbrudd for den britiske støtte og påtvungne føderasjon.

SUF saksøker løgneren Bertel Bjørvik

Sosialistisk Ungdomsforbund har anlagt sak mot Bertel Bjørvik, rektor på Manglerud Ungdomsskole, pga. uttalelser han kom med i et intervju i Arbeiderbladet den 11/3.

I intervjuet kom Bjørvik med flere løgnaktige påstander om SUF - påstander som må oppfattes som grovt injurierende. Han hevda bl.a. at SUF dreiv med "streng straff" av medlemmer, og antyda i den forbindelsen at kroppslig avstraffelse blir brukt i SUF. Dette må sees på som et bevisst forsøk på å sverte SUF gjennom løgner og bakvaskelser.

Intervjuet i Arbeiderbladet føyer seg inn i rekka av rektor Bjørviks angrep på og overgrep mot elevene og de organisasjonene som har gitt elevenes interessekamp full støtte. Fra i høst husker vi påstandene om at progressive elever skulle utøve et terrorvelde over medelevene sine ved hjelp av fysisk vold og trusler om vold. Vi husker påstandene om at Faglig Studentfront skulle drive oppviglervirksomhet blant elevene og fare med løgnpropaganda. Vi husker de uhemmede angrepene fra rektor på skolens 14-årige elevrådsformann, i presse, på foreldremøter og på åpne møter. På foreldremøtet som Bjørvik kalte sammen, blei det sagt at elever som ikke ville finne seg i det borgerlige skolediktaturet, og som tok opp en organisert kamp for sine klasseinteresser, kom fra "dårlige hjem". Det blei retta angrepp mot de arbeiderhjemmene som ikke vilkårsløst sluttet opp om skoleledelsen og deres forsøk på å undertrykke elevene med terrormetoder. På den måten fikk rektor Bjørvik dannet en reaksjonær "foreldreforening" som skulle hindre at arbeidsfolk kunne beskytte sin ungdom på skolebenken mot det borgerlige diktaturet i skolen.

Seinere fikk rektor Bjørvik avsatt elevrådsformannen på Manglerud ved å "oppløse" elevrådsordningen for ungdomsskoleelevene på Manglerud.

Alle disse utspillene fra rektor Bjørvik er vist tilbake, og har ikke hatt den tilsiktede virkning.

I vår har rektor Bjørvik fortsatt sine utfall mot elever som forsvarer sine interesser. Det var et intervju med rektor Bjørvik som dannet opp-takten til VGs hetsuke mot skoleelevene -- ei uke der borgere og fascister gikk til frontangrep mot "et bunnfall, et absolutt bunnfall, av pøbler og ramp", og "det aller dårligste vårt samfunn har å by på", som skoleaktivistene blei kallt. "Vi skal ikke ha dyr, men mennesker i vår skole" -- dette var flere av innsenderne til VG inne på. Man krevde strenge tiltak for å rydde all opposisjon av vegen. I intervjuet med VG i begynnelsen av uka påstår Bjørvik at elevterror, telefonsjikane og injurier mot lærerne blir bedrevet av "en liten gruppe politiske aktivister ved skolen".

Dette er løgn. Elevenes kamp for sine elementære retter, slik som organisasjonsfrihet, ytringsfrihet og meningsfrihet, og mot skoleledelsens overgrep, har ikke front mot lærerne. Den springer ut av kapitalmaktas grep om skolen -- det borgerlige skolediktaturet, og er en del av hele folkets kamp mot kapitalmakta, under arbeiderklassens ledelse. Elevenes interessekamp har brei oppslutning blant elevene. Den er langt fra noe resultat av at "SUF infiltrerer skolene".

Rektor Bjørvik er formann i Oslo krets av Norsk Lektorlag, og har også fått istand en henstilling fra Lektorlaget til skolestyrene i Oslo og Akershus. Denne henstillinga har til hensikt å spre frykt blant lærerne for elevenes interessekamp, slik at lærerne krever undertrykkelsesmetoder tatt i bruk mot elevene. Men lærerne har ingen interesse av kadaverdisiplin. Trakassering av elevene vil elevene ikke finne seg i! Det er ingen utveg for lærerne å solidarisere seg med kapitalen og skolemyndighetene, som har gjort forholdene umulige for både lærere og elever.

Alle rektor Bjørviks utspill har til hensikt å splitte opp motstanden mot kapitalen, som nå strammer sitt grep om skolen i et forsøk på å opprettholde sitt herredømme over hele samfunnet. Arbeidsfolk skal settes opp mot ungdommen, massen av elever skal narres til å ta avstand fra de